

7.28.2024 - Неділя 10-та по Зісланні Святого Духа. Свв. апп. і дияконів Прохора, Никанора, Тимона й Пармена.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 1): Хоч запечатали камінь юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, Спасе, на третій день,* даруючи життя світові.* Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресінню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава провидінню Твоєму,* єдиний Чоловіколюбче!

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 1): Воскрес Ти у славі як Бог із гробу* і світ із Собою воскресив;* людське єство Тебе, як Бога, оспівує* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, з узів визволившись, радіє, взиваючи:* Ти, Христе, Той, Хто всім подає воскресіння.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 1): Коли Гавриїл звістив Тобі, Діво: Радуйся!* то з цим голосом прийняв тіло Владика в Тобі, святім кивоті,* як мовив праведний Давид,* і Ти зявилася просторішою небес, носивши Творця Свого.* Слава Тому, що поселився в Тобі!* Слава Тому, що вийшов із Тебе!* Слава Тому, що визволив нас народженням Твоїм.

Прокімен (глас 1): Милість Твоя, Господи, хай буде над нами,* бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22). *Стих:* Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Апостол: (1Корінтян 4, 9-16):

Браття і Сестри, Бог поставив нас, апостолів, останніх, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, і ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви у Христі розумні, ми немічні, ви сильні; ви славні, ми без слави. До цього часу ми голодні і спрагли, і нагі, нас б'ють, ми скитаємось; ми трудимося, власними руками; нас

ображають, і ми благословляємо; нас гонять, і ми терпимо; нас лають, і ми доброзичливі; ми стали сміттям світу, викидками всіх аж досі. Пишу це не щоб осоромити вас, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, але батьків небагато, я бо вас породив через Євангеліє у Христі Ісусі. Благаю, отже, вас: Будьте моїми наслідувачами, як і я Христа.

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог, що дає відплату мені, і покорив народи мені (*Пс 18,48*).

Стих: Ти, що звеличуєш спасіння царя, і даєш милість помазаннику Своему Давидові і родові його повіки (*Пс 18,51*).

Євангеліє: (Мт 17, 14-23):

У той час якийсь чоловік приступив до Ісуса і, припавши йому до ніг, каже: Господи, змилуйся над моїм сином, бо він причинний і тяжко нездужає: часто кидається в огонь, часто й у воду. Я був привів його до твоїх учнів, та вони не могли його зцілити. Роде невірний та розбещений, – відповів Ісус, – доки я маю бути з вами? Приведіть мені його сюди! Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; і юнак видужав тієї ж хвили. 19. Тоді підійшли учні до Ісуса насамоті й спитали: Чому ми не могли його вигнати? Ісус сказав їм: Через вашу малу віру; бо істинно кажу вам: коли матимете віру, як зерно гірчиці, скажете цій горі: перенесися звідси туди – і вона перенесеться; і нічого не буде для вас неможливого. А щодо цього роду бісів, то його виганяють лише молитвою і постом. Як вони зібралися в Галилеї, Ісус сказав до них: Син чоловічий має бути виданий у руки людям, і вони його уб'ють, але третього дня він воскресне. І вони тяжко зажурились.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (*Пс 148,1*). * На всю землю вийшло вістування їх і до кінців вселенної глаголи їх (*Пс. 18,5*).

Алилуя (х3).